

διὰ τοῦτο ὁ ναὸς οὗτος σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι ὀπωσδήποτε εὐπορος. Ἐκτίσε δὲ πρὸ τινων ἑτῶν καὶ ἄλλα, ἐκτὸς τῶν παλαιῶν, δωμάτια διὰ τὴν παραμονὴν τῶν προσκυνητῶν. Τὰ δῶρα καὶ τὰ ἀφιερώματα, τὰ ὁποῖα εἶναι περισσότερα κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς

Ἀρχιεπίσκοπος
Νικαίας
Βασιλῆς:
Ἀρκαίου Ἀδ.
1.17.1940
ο.244

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ μεταφορὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν κατὰ τὴν πανηγύριν τῆς Πεντηκοστῆς.

καὶ τῆς πεντηκοστῆς, πωλοῦνται συνήθως καὶ ἄλλοτε καὶ τότε, διὰ πλειοδοσίας πρὸς ὄφελος τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς πανηγυρίζει κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, τὴν τρίτην ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, ἰδίως ὅμως τὴν Πεντηκοστήν, ὁπότε γίνεται καὶ μεγάλη πανήγυρις ἐν Διδυμοτείχῳ, ἡ λεγομένη «Καλὲ Πανηγύρι» δηλαδὴ πανήγυρις τοῦ Καλέ, τοῦ Κάστρου, ὅπως ὀνο-

μάζουν συνήθως οἱ χωρικοὶ τὸ Διδυμότειχον· κατὰ τὴν πανήγυριν ταύτην προσέρχεται ἄπειρον πλῆθος, ἄλλοι ἀπὸ ἡμερῶν, πολλοὶ τὴν παραμονὴν καὶ οἱ πλείστοι αὐθημερόν, ἐκ τῶν περιφερειῶν Διδυμοτείου, Σουφλίου καὶ Ὁρεστιάδος καὶ ἀλλαχόθεν· μετὰ τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν καὶ τὰς εὐχὰς τῆς γονυκλισίας ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, ὁ μητροπολίτης, ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ συμπαραστατούμενος ὑπὸ ἱερέων καὶ ψαλτῶν, λαμπάδων καὶ λαβάρων, μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖθεν δὲ ἐν μέσῳ πλήθους πολλοῦ, καὶ ἰδίως χωρικῶν, φερόντων τὰς ἐορτασίμους αὐτῶν καὶ πολυποικίλους ἐνδυμασίας, παραλαμβάνει τὴν μεγάλην καὶ ἐπηργυρωμένην θαυματουργὸν εἰκόνα, μεταφερομένην ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ἐν εἵδει ἐπιταφίου, εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον. Τὸ πλῆθος τῶν πανηγυριστῶν σταυροκοπεῖται κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἱερᾶς πομπῆς καὶ ρίπτει χρήματα ἐπὶ τῆς εἰκόνης, πολλοὶ δὲ προσπαθοῦν νὰ διέλθουν τρεῖς φορές κάτωθεν αὐτῆς. Τόση εἶναι ἡ συρροὴ τῶν παρακολουθούντων καὶ τῶν πανταχόθεν συνωστιζομένων καὶ θεωμένων προσκυνητῶν καθὼς καὶ τῶν εὐλαβῶν ἢ περιέργων ἀλλοδόξων καὶ ἀλλοθρήσκων, ὥστε, κατὰ τὴν πολὺν μικρὰν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν δύο ναῶν, ἡμίσεια αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς νὰ φθάσῃ ἡ πομπὴ εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον. Ἐκεῖ μένει ἡ εἰκὼν μέχρι τῶν πρώτων ἀπογευματινῶν ὥσπρ, ὅποτε ἀναμετακινεῖται εἰς τὸν Χριστὸν περὶ ἀλλήλων πλεόν προσκυνητῶν, καὶ ἀρχίζει ἡ ἐκπομπὴ τῶν δώρων καὶ ἀφιερωμάτων.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἤδη καταρτίζεται ὁ λαὸς Διδυμοτείου καὶ ὁ ἔξωθεν ἔλθων κόσμος καὶ πλημμυροῦντες εἰς τὸς κατὰ τὸν ὁδὸν καὶ ἰδίως τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, συγκεντρώνονται εἰς τὴν πρὸς τὸ βόρειον ἄκρον καὶ ἔξω τῆς πόλεως τοποθεσίαν, τὴν λεγομένην «τσατρία». Ἡ μεγάλη κίνησις πολιτῶν παντὸς ἔθνους, τῶν χωρικῶν, τῶν ζώων καὶ τῶν ἀμαξῶν, ὁ ζωηρὸς χρωματισμὸς καὶ ἡ χαρακτηριστικὴ ποικιλία τῶν ἐνδυμασιῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν διαφόρων χωρίων καὶ τὰ ἀληθινὰ ἢ ψευδῆ φλωρία καὶ παντοῖα στολίσματα τῶν γυναικῶν, τὰ διάφορα πρόχειρα παραπήγματα, πρατήρια καὶ καφενεῖα, οἱ πλανόδιοι πωληταί, αἱ ἀγοραπωλησίαι ζώων, τὰ ὄργανα καὶ οἱ χοροί, ἡ ὑπὸ τὸν ἥχον τυμπάνου καὶ εἰδικοῦ πνευστοῦ ὁργάνου «ζουρνά» διεξαγομένη πάλιν μετὰ βραβείων εἰς τοὺς νικητάς, τὰ διάφορα τέλος διασκεδαστικὰ παιγνίδια διὰ μικροῦς καὶ μεγάλους, παρέχουν μίαν ζωηρὰν καὶ λίαν παράδοξον διὰ τοὺς ξένους εἰκόνα τοῦ «καλὲ πανηγύρι».

Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἡ κίνησις ἐλαττοῦται καὶ ἄλλοι μὲν, οἱ περισσότεροι, ἐπιστρέφουν εἰς τὰ χωρία τῶν εὐθυμῶν μὲ τραγούδια καὶ χαρὰν, ἄλλοι δέ, ὀλίγιστοι, γεμίζουν μὲ τοὺς Διδυμοτειχίτας τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως καὶ τὰ ἄλλα κέντρα, ὅπου ἡ εὐθυμία, οἱ χοροί, τὰ τραγούδια καὶ αἱ διασκεδάσεις